

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 182/05-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. J. a M. J., obaja bytom Z., ktorou namietajú porušenie ich základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami starostu obce O. č. S/4/2003 a č. S/4/2003/2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. J. a M. J. pre namietané porušenie ich základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami starostu obce O. č. S/4/2003 a č. S/4/2003/2004 **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2005 doručená sťažnosť Ing. V. J. a M. J., obaja bytom Z. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie ich základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami starostu obce O. č. S/4/2003 a č. S/4/2003/2004.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľov vyplýva, že starosta obce O. vydal rozhodnutia č. S/4/2003 a č. S/4/2003/2004, ktorými nariadil privádzať odpadovú vodu, resp. prívadňovú vodu z parcely č. 802 v katastrálnom území obce O., ktorá slúži ako obecná nespevnená komunikácia vedúca pozdĺž celej obce, zo zberného jarku na „*parcelu č. 293/1, 193/2 a stavbu č. 263*“, ktoré sú vo vlastníctve sťažovateľov, čím podľa nich porušil ich základné právo vyplývajúce z čl. 20 ústavy. Obidve rozhodnutia, ktoré sú podľa sťažovateľov vo výrokovej časti identické, sú nezákonné, pretože *«nebola preukázaná žiadna „stavba dažďovej kanalizácie“ ani žiadne vecné bremeno ani žiadna povinnosť navrhovateľov devastáciu ich majetku prívadňovými vodami znášať»*. Svoj návrh sťažovateľa opierajú aj o § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, podľa ktorého má vlastník právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Proti uvedeným rozhodnutiam starostu obce O. podali sťažovatelia odvolanie na Krajskom stavebnom úrade v B., ktorý vo svojej odpovedi z 18. marca 2005 sťažovateľom oznámil, že vzhľadom na právoplatnosť rozhodnutia starostu obce O. č. S/4/2003/2004, ako aj preto, že sa predmetnou vecou zaoberá Okresný súd Žiar nad Hronom, bude v predmetnej veci konať až po rozhodnutí súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľa ústavnému súdu navrhli, aby vydal nasledujúci *„rozsudok“*:

Odporca, Obec O. je povinný rešpektovať ústavné práva navrhovateľov 1), 2) najmä je povinný zdržať sa privádzania odpadových vôd z parcely KN 802 slúžiacej ako obecná nespevnená komunikácia na parcely č. 293/1, 293/2 a stavbu č. 263 v katastri obce O., ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľov 1), 2). Ďalej je odporca povinný ihneď po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku zrušiť rozhodnutia starostu obce č. S/4/2003 a S/4/2003/2004.

Odvádzanie prívadňových vôd z p. č. KN 802 v úseku p. č. 914/1 užívanej občanmi obce ako verejná komunikácia zabezpečiť projektom a realizáciou odvodného systému v súlade so stavebným zákonom a § 4 odst. 3 písm. f) zák. č. 612/2002 z ktorého odporcovi táto povinnosť vyplýva tak, aby nedochádzalo k poškodeniu majetku navrhovateľov ani majetku iných obyvateľov obce“.

II.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa zistenia ústavného súdu rozhodnutia starostu obce O. č. S/4/2003 z 3. novembra 2004 a č. S/4/2003/2004 z 27. mája 2004, ktoré sú podľa názoru sťažovateľov nezákonné a ktorými malo byť porušené ich základné právo podľa čl. 20 ústavy, boli vydané starostom obce O. podľa § 13 ods. 5 a § 27 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) v konaní, v ktorom rozhodoval pri prenesenom výkone štátnej správy.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o nedostatok právomoci ústavného súdu.

Podľa § 10 zákona o obecnom zriadení sú orgánmi obce obecné zastupiteľstvo a starosta obce. Starosta obce je podľa § 13 zákona o obecnom zriadení štatutárnym orgánom v majetkovoprávných vzťahoch obce a v pracovnoprávných vzťahoch zamestnancov obce, a v administratívno-právných vzťahoch je správny orgánom.

V zmysle § 27 ods. 1 bodu 3 zákona o obecnom zriadení sa na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb rozhodujú pri prenesenom výkone štátnej správy starostovia obcí, vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s tým, že o odvolaní proti rozhodnutiu starostu rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov. Tento orgán je príslušný preskúmať aj právoplatné rozhodnutie starostu mimo odvolacieho konania a v konaní o proteste prokurátora.

Podľa § 118 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad.

Podľa § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 70 Správneho poriadku v znení neskorších predpisov osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov.

Podľa § 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb,

ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podmienky, za ktorých súd môže preskúmať zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, sú upravené v § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovatelia disponujú dostupným a účinným prostriedkom nápravy nimi namietaného porušenia označeného základného práva, o ktorom je v konečnom dôsledku oprávnený rozhodnúť všeobecný súd. Vzhľadom na princíp subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd (čl. 127 ods. 1 ústavy), nie je vo vzťahu k predmetnému konaniu daná právomoc ústavného súdu.

Vo vzťahu k formulácii petitu v sťažnosti sťažovateľov možno teda konštatovať, že označenie obce O. ako odporcu v tomto prípade bolo vzhľadom na ustanovenie § 10 v spojení s § 13 zákona o obecnom zriadení nesprávne. Vo vzťahu ku návrhom sťažovateľov obsiahnutým v petite ich sťažnosti, ktorými žiadali, aby ústavný súd vyslovil, že obec O. ako odporca „(...) je povinný zdržať sa privádzania odpadových vôd (...) zabezpečiť projektom odvádzanie privalových vôd (...)“, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o návrhoch na splnenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva patrí podľa § 7 OSP taktiež do právomoci všeobecných súdov, a teda ústavný súd nemá právomoc na prerokovanie sťažnosti sťažovateľov ani v tejto časti.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutím pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júna 2005